

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

DS 45 098

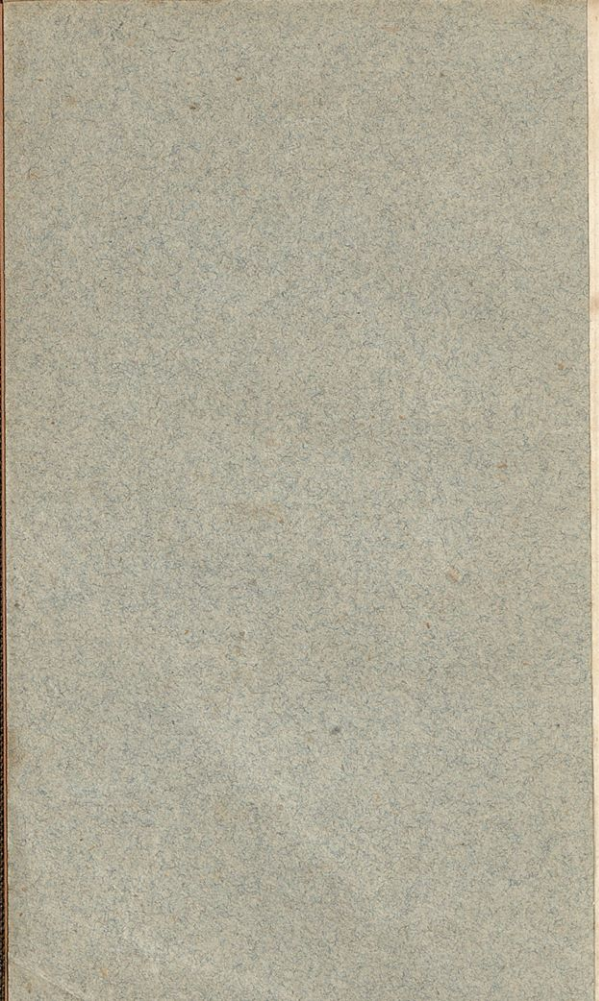
COBISS ©

45098

Duhovne P E S M E

za
šolsko mladost.

Nekóliko predelal, pomnožil ino
na svetlo dal

A. L. [ah]

Farmešter sekovske škofie.

J. Urhovec

V' Marburgi [1850]
na predaj pri Fridriki Leyarji.

Dunovce

45098

23.

číslo knihy.

Príloha k číslu knihy.

J. J. J.

V. Bratislava

na predaj pri Bratislave

Predgovor.

Lubi otroci! v-teh bukvicah imate neke lepe pesme, kere bi mogli pogóstem prebirati ino andohtlivo popévatí, dabi se s-tem ne samo ludem, temoč nar bole Bogi dopadli.

Telko bole bi se teh pesem mogli dobro navučiti, dabi tudi tje, gdar bote že šolam odrastili, jih vedli ino pri očitni božji službi radi popevali.

Nej lépšega, kak to, či lustvo po celi cirkvi z-enim glasom Boga s-pes-mami častí, ino s-tem, kelko je mogoče, tudi zaspane k-pobožnosti zbuja.

Imate zadnič še nekoliko nemških pesem za poskušnjo, ker je dobro ino lepo, ako slovenska mladost polek svojega maternega jezika tudi nemšine se pervadi.

Gospodi školniki najdejo skoro za vse te pesme potrebne viže v-znani Dukovi zbirki cirkv. pesem, ali imajo druge navadne; samo za sledeče pod števil. V. VII. VIII. IX. XII. so posebne viže narete.

I.

K- ž e g n i.*(P e r v a.)*

Častimo te

Živi kruh angelski,

O pravi človek vkup

Ino Bog nebeški!

(Tantum ergo ... Genitori)

Sveti, sveti, sveti,

Sveti kres vse sveti

(* Je Jezus Kristus naj svetěši

V- svetem Réšnem Telesi.)

P o ž e g n i.

Ne zapusti nas nigdar

Jezus naš izveličar!

(Jezus naš izveličar!)

Češeno vsigdar bodi

*(To sladko ime Jezus!**No ime Maria.)*

II.

K- prvemu žegni.*(Druga.)*

Nisko se zdaj perklonimo,

Klečeoči počastimo

V- podobi kruha belega

Nam pričeočega Boga,

To božjo jagne Jezusa.

(Tantum ergo...)

Péjmo sveto, sveto, sveto,

Sveto si kres vse si sveto

(* Precartano Réšno Telo,

Ker si²) nas zdaj požegnalo,

O bodi vseli hvaleno!)

K- drugemu žegni.

Božja Mana bo rosila,

Žegen bo nam ponovila;

Nebeški dar se dušam da

Skoz milost naš'ga Jezusa,

Edino-roj'nega Boga.

(Genitori...)

Péjmo sveto, sveto, sveto,

Sveto si kres vse si sveto

(* Precartano Rešno Telo,
Ker si²) nas drugič žegnalo,
O bodi vseli hvaleno!)

Po žegni.

Jezus! ti si naj sladkēši,
Naj sladkēši, naj svetēsi!
Perporočimo se tī zdaj,
Ostani ti pri nas vselaj,
Perpelaj nas gor v- sveti raj.

1. ino 2.) Ako še sv. žegen ni dan, se
reče: b o š, namesto: si.

III.

K- šolarski meši.

Pristop.

Jezus! male kličeš k- sebi,
Gdo bi nehtel priti k- tebi,
Taj, kjer ti nazočen si?
Mi per meši tu klečimo,
Tvoj spomin zdaj ponovimo,
(Kak si zapovedal ti.)

Kirie.

Nam odpusti zablodnosti
 S-kermi, Jezus, mi v-mladosti
 Tebe večkrat žalimo!

Glej, brez grehov mi živetí,
 Le lubezen k-tebi 'meti,
 (Bit' pravični hočemo.)

Gloria.

Bog, na nebi no na zemli
 Od vseh stvari čast si jemli,
 Ti si vsemogočen Bog!
 Ti vseh ljudi Oča mili,
 Daj nam gnado v-grešni sili,
 (Trošt, pomoč is tvojih rok.)

Evangelj.

Za besede hvalo damo,
 Kere, Bog, od tebe 'mamo,
 Dol 'z-nebes pernešene;
 Vseli čemo skerb imeti,
 Po tem navuki živetí,
 (On nam da zveličanje.)

Kredo.

Dal si Bog besedo tvojo,
 Jogri jo učili sojo,
 Mi jo terdno verjemo;
 Tebe spoznamo Bog sveti!
 Tebi, našemu Očeti,
 ('S-serca se zahvalimo.)

Ofruvanje.

1.

Kar mi smo, no kar mi 'mamo,
 Dari so od tebe samo,
 Gdo zadosti hvali to?
 Naš'ga serca poželenje —
 Naše moči no življenje —
 (Vse mi tebi oframo.)

2,

Oča! 'z-milosti visoke
 Nas poglej, tvoje otroke,
 Slišaj naš'ga petja glas!
 Navuk tvoj — za mlade, stare —
 On je kres vse tvoje dare,
 (On napravi srečne nas.)

Sanktus.

Jarno vsi zdaj čemo peti:
 Sveti si, kres vse si sveti!
 Svet si Bog no naš Gospod!
 V-večni raj želimo priti,
 Skos pobožnost vredni biti,
 (Gledat' te, Bog Sabaot!)

Po posdigivanji.

(Dva glasa.)

Jezus! zdaj moleč klečimo,
 Tvojo smert premislimo,
 No zahvalno te častimo
 Pod podobo kruhovo.

Odpévek.

Gdo nas več, kak Jezus lubi?
 On je iz lubezni vmerl,
 Dabi nebo nam odperl.

Agnus Dei.

Jezus je nas podvučiti,
 Nas zveličati želel,
 Svojo kri za nas prelit
 No življenje dati htel.

Odpévek.

Gdo nas več, kak Jezus lubi ?
 On je iz lubezni vmerl,
 Dabi nebo nam odperl.

Obhajilo.

On skos smert naš dolg popravil,
 No je živ per nas ostal,
 Je za erbe nas postavil,
 Sebe no svoj navuk dal.

Odpévek.

Gdo nas več, . . . itd.

Konec.

Jezusa vsel' v-mislah 'mejmo
 No besedo njegovo,
 Vsel' lubezen njemu pejmo,
 Naj mu čast no hvala bo!

Odpévek.

Gdo nas več, . . . itd.

IV.

K- m e š i.**Pristop.**

Pred tobo mi klečimo,
 O ti Bog Sabaot!
 Te s' pesmami častimo,
 Ker poln si vseh dobrot.
 Kar mi na ofer damo,
 Daj Bog, te prosimo,
 Naj s- tem le tebi samo
 Se mi dopadnemo.

Gloria.

Bog Oča, tebi damo
 Vso hvalo ino čast,
 Vse sliši, kar mi 'mamo,
 Pod tvojo le oblast.
 Daj nam se mira vžiti
 Na zemli vsaki čas,
 Po tem pa pusti priti
 V- nebesa k-tebi nas.

Evangelj.

Iz božjih vust ishaja
 Glas evangelia,
 Globoko se zasaja
 V- serce keršenika.
 Bog sam ga je oznanul,
 Ker vsel resničen je,
 In srečen, ker bo hranul
 Vse božje navuke.

Kredo.

Mi terdno vero 'mamo
 Na Boga stvarnika,
 No ga imenuvamo
 Očeta našega.
 Po svoji voli sveti
 'Ma Sina Jezusa,
 Ker človek je spočeti
 Od Duha svetega.

Ofruvanje.

1.

Bog! toti ofer samo
 Naj teb' dopadne se,

Kar mi zdaj daruvamo,
 Je kruh no vino le;
 Pa bitje kruha, vina
 Se skoro spremeni
 Na bitje tvojga Sina,
 V-meso no njeg'vo kri.

2.

Mi volo sporočimo,
 Serce no misli vse,
 Pomagaj, naj storimo,
 Kar tvoja vola je.
 Daj, da mô vse deržali,
 Kar ti nam zapovês,
 Se vsega greha bali,
 Ker'ga ti prepovês.

Sanktus.

Mi čemo tebi peti,
 O Bog no naš Gospod!
 Ti sveti, sveti, sveti
 Si naš Bog Sabaot.
 Gospod! naj te častijo
 Povsodi vse stvari,
 Pomaj naj spokorijo
 Se vsi neverniki.

Po pozdigovanji.

1.

Moleči tu klečimo,
 O božja visokost!
 Mi zgruntat' ne želimo,
 Kar vervat' je dolžnost.
 Pod belim kruhom skriti
 Tu pravi Bog živí,
 Če vseli pri nas biti,
 Kak vera nas vuči.

2.

Na križi je zakrito
 Božanstvo samo blo,
 Pa zdaj je tudi skrito,
 Človestvo nam celó.
 Skrivnost lubezni tvoje
 Spomene me na te,
 Da si za grehe moje
 Na križi vmerl za me.

Agnus Dei.

1.

Veselte se kristjani
 Nad totim čudežom,

Bog ludem je neznani,
 Pa znan vsem angelom;
 V-podobi kruha, vina
 Je na oltarji tam
 Kri, meso Boga Sina
 Zdaj pričeočo nam.

2.

Pred nami tu zakrilo
 Je Jagne božjo se,
 Vseh ljudi greh vmorilo
 Skos smert na križi je.
 To naših duš je špiža,
 Kak vera nas vuči,
 Ki nas po poti viža,
 No večno nas redi.

Konec sv. meše.

Da smo zdaj v-božji hiši
 Mi mešo slišali,
 Tak naj bo, kak se sliši,
 Čast Bogi večnemi!
 Naj tebi se dopade,
 Kar smo mi ofrali,
 Dodel' nam tvoje gnade,
 Da bomo srečni vsi.

v.

K- černi meši. *)**Pristop.**

1.

Zadne sodve strašna sila
Bode svet v-pepel skadila,
(David pravi no Sibila.)

Odpévek.

Zmislí Jezus moj lubleni,
Bit' si htel zveličar meni,
(Zato v-pekél me ne ženi.)

2.

Glas bo tje trobenta dala,
Grobe čudno razorala,
(Vse nas k- božjem troni gnala.)

Odpévek.

Zmislí Jezus, . . . itd.

*) Dies iræ.

3.

Bukve dô naprej se dale,
 V-njih reči vse tiste stale,
 (Ki dô v-sodvo se jemale)

Odpévek.

Zmisli Jezus . . . itd.

4.

Gdar se bode to godilo,
 Bo vse skrito se odkrilo
 (No se dalo vsem plačilo)

Odpévek.

Zmisli Jezus . . . itd.

5.

Kaj sirota čem začeti,
 Koga za prošnika vzeti,
 (Gdar pravičen bo v-trepeti!)

Odpévek.

Zmisli Jezus . . . itd.

Po pozdigovanji.**1.**

K-ostri sodvi mor'mo iti —
 Dab' le htel nam odpustiti,
 (Prej, ko soden den 'ma priti.)

Odpévek.

Kaj pomaga prošnja moja,
 Či nebeškega pokoja
 (Mî ne dade milost tvoja.)

2.

Vbogi grešnik jas zdihujem,
 Bog! pred tobo se sramujem,
 (Prosim te, naj milost čujem.)

Odpévek.

Kaj pomaga . . . itd.

3.

Le med ovce me postavi,
 No od kozlov proč me spravi,
 (Taj na uni kraj, na pravi.)

Odpévek.

Kaj pomaga . . . itd.

4.

Dab' me htel v-nebesa vzeti,
 Gdar dô gréšniki prekleti
 (V-živem ognji že perpeti.)

Odpévek.

Kaj pomaga . . . itd.

5.

Jas te prosim zavuplivo,
 Glej serce mî malo živo,
 (V-skerb me vzemi milostlivo.)

Odpévek.

Kaj pomaga . . . itd.

VI.

Pred predgo.

1.

V- Očeta ino Sina
 No Duha svetega,
V- časti tega imena
 Častimo mi Boga.

Molitva ta je sveta,
 S- kateroj je vučil
 Kristus častit' Očeta,
 In njo nam naročil.

2.

Oča naš! ker v-nebesah
 Kraluješ vekomaj,
 Na dušah no telésah
 Ti nam tvoj žegen daj.
 Vsel' bodi posvečeno
 Tvojo sveto ime,
 Svetéšo nej nobeno,
 Kakor le tvojo je.

3.

Tvoje kraljestvo pridi
 Po naši smerti k-nam;
 Tvoja vola se 'zidi
 Na zemli, kakor tam.
 Daj nam vsakdajnga kruha
 Za dušo no telo,
 Pošli nam svet'ga Duha,
 Da nam ga žegnal bo.

4.

Odpusti, mi želimo,
 Vse naše grehe nam,
 Kakor mi odpustimo
 Vsem našim dolžnikom.
 Ne pelaj nas v-skušnjavao,
 Od zlega reši nas,
 Daj ti nam misel pravo,
 Te lubit, vsaki čas.

VII.

Pred navukom.

(V- cirkvi, ali v- šoli.)

1.

Kjer so otroci vkup
 v- imeni Jezusa,
 Tam tudi on vsigdar
 med njimi stajo 'ma.
 (Pridi le pridi k-nam,
 Kak si obečal sam!
 V-tvojem imeni smo
 zbrani mi zdaj.)

2.

Zdaj bomo slišali
 božje besede mi,
 Pamet rassveti nam,
 Odpri nam serce ti!
 (Vuči le vuči nas
 Skoz vučnika glas!
 Tje bomo srečni mi
 zdaj no vsigdar.)

Po navuki.

1.

Jezusi lubemu
 hvalo popévajmo!
 V-imeni njegovem
 navuk zdaj 'meli smo.
 (Prišel je prišel k-nam,
 Kak je obečal sam —
 Dabi ostanul le
 vseli pri nas !)

2.

Zdaj smo že slišali
 božje besede mi,

V-serce globoko nje
 v-našo zasadi ti!
 (Žegnaj, požegnaj nas,
 Zdaj no na večni čas,
 Naj tî prinesemo
 stoverstni sad.)

VIII.

Adventna pesem.

1.

Češena si Divica,
 Obdana z-lučjo vsa,
 Oznaniš, kak denica,
 Nam sonce Jezusa.
 Si vsa brez madežov
 K-veselji gréšnikov
 Za Mater božjo zbrana.

2.

Od Boga je poslani
 Bil angel Gabriel,
 Ker tebi glas oznani
 Kres vse reči vesel:

„O žegnana si ti
 Med vsemi ženami,
 No Bog je vsigdar s-tobo.“

3.

Ne moreš spomireti,
 No prosiš angela,
 Ti skrivnost razodeti
 Kar bi pomenula?
 No on odgovori,
 Da si Divica ti
 Pri Bogi gnado najšla.

4.

„Ti Sina boš dobila,
 To božja vola je,
 No gdar ga boš rodila,
 Mu Jezus bo ime;
 Na troni Davida
 Očeta svojega
 Kraluval bo na večno.“

5,

Na to se začne bati
 Divica zvolena,

Ne vé, kak bode mati,
 Ki moža ne spozna.
 Pa angel trošta njo:
 „Duh sveti prišel bo
 Kres te no te obsenčil.“

6.

„Glej na Elizabeto,
 Nerodovitna je,
 Pa dete v-njej spočeto
 Je šesti mesec že.
 Tak Bog premore vse,
 Kar koli on le če,
 Na nebi no na zemli.“

7.

„To gnada je posebna,“
 Maria govori,
 „Jas dekla sem pohlevna,
 Naj bo, kak praviš ti.“
 Veseli odgovor
 Nazaj v-nebesa gor
 Je angel nesel k-Bogi.

8.

„Z-nebes se je spustila
 Beseda k-nam na svét,

Se z-mesom je pokrila
 No prišla za nas vmrét,
 V-tem mesu, kero 'ma,
 O žena žegnana!
 Od tvoje čiste kervi.

9.

Ti Sina si spočela
 No porodila ga,
 Nad njim se zemla cela
 No nebo čudová;
 On grešno moč je sterl,
 Nebesa nam odperl,
 Premagal smert no pekel.

10.

Maria! mi smo speli
 Tî pesem toto zdaj,
 No prosimo le vseli
 V-težavah nam pomaj;
 O Mati vari nas
 Zdaj no na smertni čas
 Skoz Boga tvojga Sina.

IX.

Božična pesem.

1.

Čujte, čujte ludi vi!

Kar se toto noč godí:

V-Betlehem' je svetla noč,

Tam se kaže božja moč.

Odpévek.

Vesèlimo, vesèlimo

Se 's-celga serca mi,

Či tudi tako srečni smo,

Kak so pastirji bli.

2.

Pred pastirjomi stoji

Angel svetel no guči:

„Glejte jas veselje vam

Velko zdaj na znanje dam.“

Odpévek.

Vesèlimo, itd.

3.

„Idte v-tisto štalco ta,
 Najšli tē zveličarja,
 Dnes se vam je narodil,
 Ker je vam obečan bil.“

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

4.

„Dete tam v-pleničice
 V-vbožne clo povito je —
 Dete novorojeno
 V-jasle je položeno.“

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

5.

Angeli vsi péjejo:
 „Hvala, čast naj Bogi bo!
 Mir pa ludem vóšimo,
 Keri dobre vole so.“

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

6.

„Pojdmo hitro gledat mi,“
 Pravijo pastirji vsi,
 „El' je resen v-štalci tam.
 Kak je pravil angel nam.“

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

7.

Eden pišenc 'ma en par,
 Če jih dati tam za dar;
 Drugi nese jagne ta —
 Tretji pa goloba dva.

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

8.

Vsaki ofrati želi
 V-svoji dobrotlivosti,
 Kar bo treba materi
 No deteti malemi.

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

9.

V-štalco oni stopijo
 No kres vse veseli so:
 Najdejo tam Jezusa,
 Mario no Jožefa.

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

10.

Slabo dete v-jaslah spí,
 Kero v-rokah svét derží;
 V-njem vsi vidijo Boga,
 Molijo ponižno ga.

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

11.

Srečni so pastirji bli,
 Ki so vse to vidili;
 Zdaj podajo se domó,
 Bogi se zahvalijo.

O d p é v e k.

Vesèlimo, itd.

X.

Postna pesem.

1.

Čem terpenje tvojo peti,
 No smilenje s-tobo 'meti,
 O nedolžno Jagne ti!
 Ki mi greh odvzelo si.

O d p é v e k.

Jezus! vtisni rane tvoje
 Globoko v-počutke moje,
 Bodi meni tvoja kri
 K-trošti no zveličanji.

2.

Vidim te na goro iti,
 No za grešnike moliti,
 V-ogradi tam ti klečiš
 No kervavi pót potiš.

O d p é v e k.

Jezus! vtisni itd.

3.

Tebe vezat ino suvat,
 Ranit ino zasramuvat
 Pridejo sovražniki,
 Ino rad se vdaš jim ti.

Odpévek.

Jezus! vtisni itd.

4.

K-špoti te sodniki 'majo,
 No soldatom prek te dajo,
 K-stebri te pervežejo
 No nesmilno gajžlajo.

Odpévek.

Jezus! vtisni itd.

5.

Krono 's-ternja maš na glavi,
 Ž-njo prebodjen ves kervavi
 Bolečine vse terpiš,
 Radovolno vlečeš križ.

Odpévek.

Jezus! vtisni itd.

6.

Ves oranjen, slab no bleedi,
 Med hudobnimi na sredi
 Vmerješ ti na križi tam,
 Ino daš življenje nam.

Odpévek.

Jezus! vtisni itd.

7.

Jas sem kriv na smerti tvoji,
 Jezus! tebe grehi moji
 So predali, gajžlali,
 Kronali no križali.

Ah is serca nje jas zgrivam,
 No se v-tvoje rane skrivam,
 Dabi tvoja smert nebla
 Za me nigdar zgublena.

XI.

Velikonočna pesem.^{1.)}

1.

Zveličar je gor vstano
 Na tretji den zlo rano,
 Ker prišel je za me na svet,
 Kak velikonočno Jagne vmret.
 Aleluja!

2.

Zdaj človek je odrešen,
 Na ketni vrag obešen,
 No smert zgubila je svoj mēč,
 Na grobi neje kamna vėč.
 Aleluja!

3.

Vsi, ker so sedeli
 V-temnicah, — so veseli,
 Zveličar jim je raj odperl,
 Katerga Adam je zaperl.
 Aleluja!

1) Od L. Volkm.

4.

Častite njegove rane
 So trošt prevelki za me:
 K-nebesam pot mî je odpert,
 Ker Močni je premagal smert.
 Aleluja!

5.

Ja vera mî pokaže,
 Ker nači verje, laže,
 Da bom kak on od smerti vstal,
 No živ iz mojga groba šal.
 Aleluja!

6.

Noč, kera me tam čaka,
 Je mraki le enaka,
 Katera dolgše ne terpi,
 Dokler me angel ne zbudi.
 Aleluja!

7.

Za me pripravit mesto,
 Kak ženim za nevesto,

Je šel zveličar pred menoj,
Zato, o Jezus! grem s-toboj.
Aleluja!

8.

Pokoro čem storiti,
Da bom jas vreden priti
Ta, kde z-Očetom ti živiž,
No dobre dela vsem platiš.
Aleluja!

9.

Tje, kadar mî bo priti,
Od tebe sojen biti,
Bom čist skos tvojo kri tam stal,
No k-tvojmu gostovanji šal.
Aleluja!

10.

Aleluja! Aleluja!
Aleluja! Aleluja!
Daj, o Gospod! da enkrat mi
Od smerti vstanemo, kak ti.
Aleluja!!!

XII.

Predsv. obhajilom.

1.

Lubi Jezus! pridi k-nam,
 Ker nas k-sebi vabiš sam;
 (Naših duš ti ženim si,
 Jezus! te želimo mi.)

2.

Tavžentkrat želimo te,
 Pridi Jezus, pridi le;
 (Tavžentkrat zdihavamo:
 „Pridi Jezus! prosimo.“)

3.

Nej na sveti veselja,
 Kero serce troštat zna;
 (Ti, o Jezus! ti le sam
 Daš veselje v-serce nam.)

Po sv. obhajili.

1.

Prišel si, o Jezus naš!
 Vse sladkosti v-sebi 'maš,
 (Zdaj mi to občutimo —
 Naj tí čast no hvala bo!)

2.

Naj vekša dobrota ti!
 Tvojo daš mesó no kri;
 (Zdaj se tega vživamo —
 Naj tí čast no hvala bo!)

3.

Jezus, ti zveličar naš,
 V-serce nam veselje daš;
 (Zato mi te ljubimo —
 Naj tí čast no hvala bo!)

XIII.

Per procesjah križo- vega tjedna.

1.

Bog! poglej na vsako njivo,
Vsako gorco dopadljivo,
Nam se serce veseli,
Dokler ti naš Oča si.
(Tvoja roka vse žegnava,
Ona dež no sonce dava.)

2.

Našo seme smo sejali,
Vse v-imeni božjem djali,
Vse v-imeni stvarnika,
Boga vsemogočnega.
(Ti, o Bog! nam vse žegnavaš,
Ti nam dež no sonce davaš.)

3.

Znamo sejat no orati,
Zrasti pa ne mormo dati,

Zrasti dati kral ne zna,
 Či vso drugo moč ima.
 (Bog le setve nam žegnava,
 Zrast no dež no sonce dava.)

4.

Lepo rožice cvetijo,
 Dobro vtičice živijo,
 Bog je stvarnik vseh reči,
 On, naš Oča, nas redí.
 (Brumne ludi on žegnava,
 On jim dež no sonce dáva.)

5.

Daj, naj dreva sadje 'majo,
 Žitne pola silje dajo,
 Svetlo grozdje naj visí,
 Trava za živad cvetí.
 (Prosmo, Oča, naj povsode,
 Naj tvoj sveti žegen bode.)

6.

Gdar viherji vkupprašijo,
 Bliski temo rassvetlijo,
 Gdar se trosi no germí —

Te nas, Oča, vari ti.
 (Či nam ravno strahé davaš,
 Tudi s-tem nas ti žegnavaš.)

7.

Našo seme smo sejali,
 Vse v-imeni božjem djali;
 Vsako zerno on zbudi,
 Kero mertvo v-zemli spí:
 (Tak dô mertvi ludi vstali,
 Kere smo mi v-grobe djali.)

XIV.

K- naj svetešemu Bešnemu Telési.

(Tudi na den božjega Tela.)

1.

Pridi brumna družbica,
 Pred oltar se verži ta!
 (Tam v-podobi kruha bel'ga
 Moli Jezusa.)

2.

Jezusa mesó no kri,
 Milost je vse milosti;
 (Vsaka duša 'ma življenje
 Ki se s-tem redí.)

3.

Tebe, Jezus, hval'mo mi,
 Ti nas troštaš v-žalosti,
 (Či nas ves svét zapustide —
 Tje pomagaš ti.)

4.

Daj nam žegen 's-tvojih rok,
 Čudepolni, velki Bog!
 (Daj pomoč nam, nas obvari,
 Réši nas 'z-nadlog!)

5.

Nam k-pokori gnado daj,
 'Z-grehov vleči nas nazaj,
 (Da bo vervat', vupat', lubit'
 Naša skerb vselaj.)

6.

Či dolžnosti storli smo,
 No življenje sklenemo:
 (Tje nas, Jezus, k-sebi vzemi,
 To te prosimo.)

7.

Tri osebe En Bog so,
 Naj jim čast no hvala bo!
 (Naj presveto Rešno Telo
 Vsel' bo hvaleno.)

XV.

Te Deum laudamus.*)

1.

Tebe, Bog! mi hvalimo,
 Za Gospoda te spoznamo,
 Pred tobo se nagnemo
 Ino dolžno čast tî damo.
 Kar si stvaril, vse kriči:
 „Ti naš Oča večni si.“

(* Se stojé popéva.

2.

Vse, kar nebo v-sebi 'ma,
 Angeli no Kerubimi,
 Oblastnikov vojska vsa,
 — Vse Moči no Serafimi,
 Vse popéva na ves glas
 Tvoje hvale vsaki čas.

3.

Trikrat svet Bog Sabaot!
 Bog nezgruntane oblasti!
 Celega sveta Gospod!
 Vse je polno tvoje časti,
 Zemla, morje no nebo
 Je od nje napolnjeno.

4.

Tebe vsi Apostoli,
 Marterniki no Preroki
 Hvalijo, da njihov si
 Mojster no Gospod visoki,
 Keri nje napolnil si
 Z'- Duhom tvoje svetosti.

5.

O ča, tebi stvarniki,
 Sini tvojmu čast se daja,
 Ino Duhi svetemi,
 Ker od vaji večno 'shaja —
 Vam po svéti cirkva vsa
 Dolžno čast no hvalo da.

6.

Sin Očeta večnega,
 Kristus, kral nebeške časti,
 Tvoja milost rešila
 Je 's-peklenske nas oblasti;
 Si 'z-Divice meso vzal,
 Bog no človek biti htel.

7.

Nam, či terdno verjemo,
 Je odperto tvojo nebo,
 Či z-lubeznjo vupamo,
 Pridemo k-Očeti s-tebo.
 Na desnici tam sediš,
 Dokler k-sodvi vse zbudiš.

8. *)

Jezus! tebe prosimo —

 Mi skos tvojo kri oprani,
Vsi zdaj k-tvoji službi smo

 V-tvojem 'meni vkupe zbrani —
K-tebi gor v-nebeški raj
Nam po smerti priti daj.

9.

Tvojmu lustvi, o Gospod!

 Kero tvoja je erbia,
Kaži k-zveličenji pot,

 Da ne škodi mu faušia:
Daj, naj skos pokoro bo
Te v-nebesah gledalo.

10.

Vsaki den želimo mi

 Tebe, velki Bog, častiti,
No se tvojmu vsmilenji

 Zavupljivo sporočiti;
Daj, da mô od grehov vsi
Dnes no vseli rešeni.

(*Tukaj se poklekne.

11.

Vsmil' se, Bog! o vsmili se
 Ti krez nas sirote vboge!
 Vupamo, Gospod! na te,
 Da boš nam odvzel nadloge:
 Tak krez nas ti vsmili se,
 Kak mi vupamo na te.

XVI.

Molítve. *)

(Kere se na glas molijo.)

1. Pred sv. obhajilom.

○ vsmileni Jezus! ti dober pastir naših nevmerjočih duš, po tebi želi našo serce. Pridi, lubi Jezus, pri-di k-nam! vzemi tvojo prebivališe v-našem serci, kerega si stvaril sam za se. Daj nam gnado, tebe dones tako vredno prijeti, da nam to sveto obhajilo k-večnemu zve-ličanju bo. Oh, prelubeznivi Jezus,

(* E mnem. slav.

ki si nas vseh naših grehov skos tvojo sveto kri omil ino nje nam v-zakramenti sv. pokore odpustil, pridi zdaj pod našo streho, ino ostani vselej pri nas, dokler mi v-sveto nebo k-tebi srečno ne pridemo.

2. Očitna spoved.

Mi se spovemo Bogi vsegamo-gočnemu, Marii vselej Divici, svetemu Mihaeli arhangeli, svetemu Joanesi kerstniki, svetim apostelnom Petri ino Pavli, vsem svetnikom, ino vam, duhovni Oče! da smo veliko grešili z-miseljo, z-besedo ino z-djanjom: naš greh, naš greh, naš preveliki greh! — Zato prosimo sveto Marío vselej Divico, svetega Joanesa kerstnika, sveta apostelna Petra ino Pavla, vse svetnike, ino vas, duhovni Oče! molite za nas per Gosposi našemu Bogi.

3. Po sv. obhajili.

○ neskončno vsmileni, dobrotlivi Jezus! kako bi se tebi vredno zahvalili za preveliko milost ino dobroto, da smo tebe zdaj prijeli, katerega nebo ino zemla ne obsežeta; da smo tebe zavžili, pred kerim angeli svojo obličje zakrivajo; — ino da zdaj tebe imamo, ki si sama lepota ino svetost! — V-serčno zahvalo tebi oblubimo, da nočemo nigrdar, ne z-enim grehom več tebe razžaliti, ino nikol pozabití tvoje lubezni. — Voljno hočemo svoje križe no težave nositi, lepo vbogate svoje stariše no rednike, ino pridni biti. Oh, lubi Jezus, žegnaj nas, žegnaj naše lube stariše no vučinike — naše dobrotnike no rednike. — Oh ostani vselej pri nas, zdaj ino posleden čas; naj da bomo vekomaj tvoji. Amen.

(Tukaj se zna vmes, ali namesto 1. ino 3. molitve pesem XII. zapeti.)

XVII.

a.) Roženkranc.

Pokrižaj se, moli Vero, Očanaš; potem trikrat: Češena si Maria, ino ko izrečeš: Jezus! perstavi 1. krat: V-kerega mi verjemo; 2. krat: Na kerega zavupamo; 3. krat: Kerega isserca ljubimo.

V. Čast bodi Bogi Očeti, ino Sini ino svetemu Duhi. *R.* Kakor je bilo v-začetki, ino zdaj no vseli, ino na večne čase. Amen.

Zdaj se moli:

Očanaš ... itd. potem po 10 Češenih Marij, kerim se po besedi: Jezus! sledeče skrivnosti pristavljajo:

Veseli del.

1. Kerega si Divica spočela.
2. Kerega si Divica k-Elizabethi nosila

3*

3. Kerega si Divica rodila.
4. Kerega si Divica v- tempelni ofrala.
5. Kerega si Divica v- tempelni najšla.

Žalostni del.

1. Ki je za nas kervavi pót potil.
2. Ki je za nas gajžlan bil.
3. Ki je za nas s-ternjom kronan bil.
4. Ki je za nas težek križ nesel.
5. Ki je za nas križan bil.

Častitlivi del.

1. Ki je veselo od mertvih vstal.
2. Ki je veselo v-nebesa šel.
3. Ki je nam svetega Duha poslal.
4. Ki je Divico v-nebesa vzel.
5. Ki je Divico v-nebesah kronal.

Po vsaki dokončani skrivnosti, kadar se najmreč 10 Češenih Marij zmoli, se ponovi: Čast bodi Bogi Očeti ... itd. ino se drugoč z- Očenašom začne.

Kadar se Roženkranc z-enim ali drugim delom konča, se tudi

po navadi za verne duše moli; po Očanaši najmreč 10 Češenih Marij, kerim se po besedi: Jezus! perstavla: Vsmili se krez verne duše v-icah.

Kadar se za dorašene mertve, ker se med celo nedolžne več ne štejejo, na sedminah ino per pogrebi moli, se po besedi: Jezus perstavi: Vsmili se čež njegovo (njeno) vbogo dušo; ino po dokončanih 10 Češenih Marij se namesto: Čast bodi Bogi Očeti itd. le reče: *V.* Gospod daj vsem vernim dušam večni pokoj. *R.* Ino večna luč njim naj svéti. *V.* Pusti nje v-miri počivati. *R.* Amen.

b.) Roženkranc od sv. Rešnega Telésa.

Začetek kak po navadi.

Skrivnosti.

1. **K**i v-svetem rešnem telési naše duše ražveseli.

2. Ki v-svetem réšnem telési naše duše nasiti.
3. Ki v-svetem réšnem telési naše duše potrošta.
4. Ki v-sv. réšnem telési naše duše pred peklenskim ognjom varje.
5. Ki v-sv. réšnem telési naše duše v- nebeško kraljestvo perpelja.

c.) Stara viža Boga častiti.

Per procesjah no očitnih božjih službah se molitve ino pesme s-to božjo hvalo spremenjavajo, od kateré perva versta ludi začne:

Sveti — sveti — sveti je
Gospod Bog Sabaot! — Nebo
ino zemla — sta polna nje-
gove časti.

Druga versta reče:

Čast bodi Bogi Očeti — ino
Sini — ino svetemu Duhi! —
Kakor je bilo v-začetki —
ino zdaj no vselej — ino na
večne čase. Amen.

A.

S e g e n l i e d.

Wir ehren Dich,
 lebendiges Engelsbrot,
 Du wahrer Mensch zugleich,
 und großer Himmelzott!

*

Heilig, heilig, heilig,
 Heilig über heilig
 Ist Jesus Christus ohne End
 In dem heiligsten Sacrament.

Nach dem h. Segen.

Verlaß uns nicht o Herr!

Jesus, Du süßester!

Gelobet seie allezeit

Der süße Nahme Jesus!

Und der Nahme Maria!

B.**Zur Schulmesse.****Gingang.**

Jesus rief zu sich die Kleinen,
 Wer von uns wollt' nicht erscheinen
 Da, wo er zugegen ist?
 Laßt uns froh die Messe feyern,
 Und die Gegenwart erneuern,
 (Unfers Lehrers Jesu Christ.)

Kyrie.

Heil'ger Lehrer wahrer Tugend!
 Ach, vergib die Sünd' der Jugend,
 Die wir gegen Dich begeh'n;
 Sieh, wir wollen rein von Sünden
 Nur fürs Gute Lieb' empfinden,
 (Um gerecht vor Dir zu steh'n.)

Gloria.

Hoch sollst Du gepriesen werden,
 Gott im Himmel und auf Erden;
 Denn Du bist der große Gott!

Vater aller Menschenkinder,
 Freund der Guten, Trost der Sünder,
 (Bist Du Retter in der Noth.)

Evangelium.

Gott! wir danken für die Lehren,
 Die wir als Dein Wort verehren,
 Von dem Himmel uns gebracht.
 Unser einziges Bestreben
 Sey, nach Deiner Lehr' zu leben,
 (Die uns ewig glücklich macht.)

Credo.

Voll, o Gott, von Deinem Worte
 Halten wir an jedem Orte
 Deine Lehr' für heilig wahr;
 Bringen, daß wir Dich erkennen,
 Dich Gott unsern Vater nennen,
 (Heiße Dankesopfer dar.)

Offertorium.

1.

Was wir sind, und was wir haben,
 Sind, o Vater, Deine Gaben,
 Und wer dankt genug dafür?

Unsre Kräfte, unser Leben,
 Alles, was Du uns gegeben,
 (Bringen wir zum Opfer dar.)

2.

Blick', o Vater, auf uns nieder,
 Höre Deiner Kinder Lieder,
 Unsre Freude bringt sie Dir.
 O die Lehre, die wir haben,
 Ist die größte Deiner Gaben,
 (Macht uns glücklich dort u. hier.)

Sanctus.

Laßt die Stimme hoch erklingen,
 Laßt uns heilig, heilig singen!
 Heilig bist Du großer Gott!
 Laßt zum Himmel uns erschwingen,
 Laßt durch Tugend uns erringen,
 (Einst zu schau'n Gott Sabaoth.)

Nach der Wandlung.

Zwey Stimmen.

Laßt uns bethend niederfallen,
 Wir gedenken Jesu Tod!

Laßt des Dankes Lieder schallen,
Jesus bleibt bey uns in Brot!

C h o r.

Was kann Jesus Liebe gleichen,
Der aus Liebe für uns starb,
Sterbend uns das Heil erwarb?

Agnus Dei.

Zwei Stimmen.

Seine Lehre uns zu geben,
Aller Menschen höchstes Gut,
Opfert Jesus auch sein Leben,
Und vergießt am Kreuz sein Blut.

C h o r wie oben.

Communion.

Zwey Stimmen.

Jesus wollte für uns sterben,
Aber immer bey uns seyn;
Setzte sterbend seinen Erben
Sich und seine Lehre ein. |

C h o r wie oben.

Beschluß.

Zwey Stimmen.

Ewig laßt uns Jesus denken,
 Nie vergessen seine Lehr',
 Jesus unsre Liebe schenken,
 Stets befördern seine Ehr'.

Chor wie oben.

C.**Zweites Reflied.****Gingang.**

Wir werfen uns darnieder
 Vor Dir, Gott Sabaoth!
 Erhöre unsre Lieder,
 Da wir nach dem Geboth
 Dir dieses Opfer bringen;
 Verleihe nun, daß wir
 Es andachtsvoll besingen,
 Und wohlgefallen Dir.

Gloria.

Gott Vater, Dir gehöret
 Lob, Ruhm und Dank und Ehr'!

Was unsre Ruhe störet,
 Verstatte nimmermehr;
 Auf Erden laß uns grünen
 Den Frieden jederzeit,
 Daß wir Dir fröhlich dienen,
 Von Furcht und Angst befreyt.

Evangelium.

Aus Gottes Munde gehet
 Das Evangelium,
 Auf diesem Grunde stehet
 Das wahre Christenthum.
 Gott selber hat's gelehret,
 Der nicht betriegen kann;
 Wohl dem, der's gerne höret,
 Und es nimmt willig an.

Credo.

Wir glauben und bekennen,
 Daß aus höchst weisem Rath
 Gott, den wir Vater nennen,
 Die Welt erschaffen hat.
 Von Ihm ist ausgegangen
 Sein Sohn, der Jesus heißt,
 Der ward als Mensch empfangen
 Durch Gott den heil'gen Geist.

Offertorium.

1.

Herr! laß doch diese Gaben
 Dir wohlgefällig seyn,
 Die wir geopfert haben;
 Es ist zwar Brot und Wein,
 Doch wirds verwandelt werden
 In Christi Fleisch und Blut;
 Das ist uns hier auf Erden
 Und den Verstorb'nen gut.

2.

Wir opfern Dir den Willen,
 Herz und Gedanken auf,
 Hilf uns, daß wir erfüllen
 In unserm Lebenslauf,
 Was Du uns, Deinen Kindern
 Zu thun befohlen hast:
 Nimm weg, was uns kann hindern,
 Nimm weg die Sündenlast.

Sanctus.

Laßt uns gen Himmel schwingen,
 Zum Helfer in der Noth,
 Und drey-mahl heilig singen,
 Dem Herrn Gott Sabaoth.

Herr! Himmel und auch Erde
 Sind voll von Deinem Ruhm;
 Hilf, daß bekehret werde
 Das blinde Heidenthum.

Nach der Wandlung.

1.

Hier beth' ich auf den Knien,
 Verborgner Gott! Dich an;
 Ich will mich nicht bemühen,
 Das, was Du hier gethan,
 Durch Sinne zu begreifen;
 Dein Wort muß mir allein,
 Um hier nicht auszuscheiden,
 Der Grund des Glaubens seyn.

2.

Die Gottheit war bedeckt
 Allein am Kreuzaltar;
 Hier aber ist versteckt
 Die Menschheit auch sogar.
 Dieß Denkmahl Deiner Güte,
 Dieß wahre Himmelsbrot,
 Erinnert mein Gemüthe,
 O Herr! an Deinen Tod.

Agnus Dei.

1.

Erfreut euch, fromme Seelen,
 Ein Wunder ist gescheh'n,
 Der Herr will sich verhehlen,
 Kein Auge kann ihn seh'n;
 In Brot- und Weinsgestalten
 Ist Jesu Fleisch und Blut
 Auf dem Altar enthalten,
 Dieß größte Seelengut.

2.

Verdeckt ist hier zu finden
 Das wahre Gotteslamm,
 So aller Menschen Sünden
 Getilgt am Kreuzestamm.
 Es ist der Seelenspeise,
 Wie uns der Glaube lehrt,
 Sie nährt uns auf der Reise,
 Und wird doch nicht verzehrt.

Schluß.

Da wir nunmehr gehöret
 Die Messe, wie man soll,
 So sey auch Gott geehret,
 Er mach' uns segensvoll,

Und laß es sich gefallen,
 Was wir allhier gethan,
 Er bleibe bey uns Allen,
 So sind wir wohl daran.

D.

Vor dem Unterrichte.

(In der Kirche — oder in der Schule.)

1.

Komm' herab, heil'ger Geist,
 komm' zu uns Kindern heut!
 Wir stehen alle schon
 zum Lernen jetzt bereit.
 (Erleucht' uns den Verstand,
 Führ' uns an Deiner Hand,
 Dann gehen sicher wir
 in Freud und Leid.)

2.

Jetzt wollen hören wir,
 was Gott in dieser Stund'
 Uns offenbaren will
 durch unsers Lehrers Mund.

(Gib uns zum Lernen Lust,
 Drück' es in unsre Brust,
 Was immer Gutes Du
 uns machest kund.)

Nach dem Unterrichte.

1.

Dank Dir, Gott heil'ger Geist!
 der Wahrheit Lehrer bist,
 Von Dir erleuchtet wird
 ein jeder fromme Christ.

(Du, unser Himmelsgast,
 Auch uns erleuchtet hast;
 Gut, wenn zu danken Dir
 Niemand vergißt.)

2.

Jetzt haben wir gehört,
 was Gott in dieser Stund
 Geoffenbaret hat
 durch unsers Lehrers Mund.

(Segne und kräftige,
 Schütz' und befestige,
 Was immer Gutes Du
 uns machtest kund.)

E.

Bei der Prozession au Bitt : Tagen.

1.

Blick', o Gott, mit Wohlgefallen
Auf die Flur, die wir durchwallen;
Unser Herz erweitert sich,
Denn es fühlt als Vater Dich.
(Deine milde Hand gibt Segen,
Gibt uns Sonnenschein und Regen.)

2.

Freudig streuten wir den Samen,
Denn wir streuten ihn im Rahmen
Dessen, der mit einem Ruf
Erde, Sonn' und Pflanzen schuf;
(Dein, o Vater, ist der Segen,
Dein ist Sonnenschein und Regen.)

3.

Sä'n und pflanzen hilft noch wenig,
Das Gedeihen gibt kein König;
Keiner hat mit aller Macht
Nur ein Blatt hervorgebracht.
(Seht, von oben kommt der Segen,
Kommt uns Sonnenschein und Regen.)

4.

Der so schön die Blumen kleidet,
 Der so mild die Vögel weidet,
 Alles nährt im Feld' und Hain',
 Wird für uns auch Vater seyn.
 (Ja dem Frommen gibst Du Segen,
 Gibst ihm Sonnenschein und Regen.)

5.

Laß mit Frucht den Baum sich schmücken,
 Reich an Korn den Halm sich bücken,
 An der Rebe Trauben glüh'n,
 Wiesen für die Herde blüh'n,
 (Ueberall auf unsern Wegen
 Gib uns Vater Deinen Segen.)

6.

Schone Vater in Gewittern,
 Schone, wenn wir flehend zittern,
 Ruf' in der Gewitter Nacht
 Mit der Stimme Deiner Macht
 (Uns zurück von bösen Wegen!
 Auch Dein Donner bringt uns Segen.)

7.

Ruhen lassen wir den Samen
 In des Aubelebers Nahmen,
 Der den Leib in Gräber sä't,

Bis er glorreich aufersteht.
 (Alle Frommen führt sein Segen
 Einst dem Erntetag entgegen.)

F.

**Vor dem allerh. Altars-
 Sacramente.**

(Auch am Frohnleichnams = Tage.)

1.

Komm', o fromme Christen=Schaar,
 Wirf dich nieder am Altar!
 (Denn es stellt in Brots=gestalten
 Sich dein Heiland dar.)

2.

Hier ist Jesus Fleisch und Blut,
 Hier das allerhöchste Gut;
 (Keine Seele geht verloren
 Unter seiner Huth.)

3.

Sey gelobt, gebenedeyt,
 Trost in Widerwärtigkeit!
 (Alle, die sich Dir vertrauen,
 Wahre Sicherheit!)

4.

Gib uns Segen, großer Gott!
 Wundervolles Himmelsbrot,
 (Hilf den Deinen, und bewahre
 Sie vor aller Noth!)

5.

Gib uns wahre Buß und Reu',
 Mach' uns von den Sünden frey,
 (Daß nach Glauben, Hoffen, Lieben
 Unser Trachten sey!)

6.

Ist nun uns're Pflicht gethan,
 Und vollendt des Lebens Bahn,
 (O dann nimm zu Deinen Freuden
 Uns're Seelen an.)

7.

Sey gelobt, gebenedeyt
 Heiligste Dreyeinigkeit!
 (Jesu Preis im Sacramente
 Bis an's End der Zeit!)

Zapopadek.

		Stran.
	Predgovor.	3
I.	K-žegni	5
II.	K-žegni (<i>druga</i>)	6
III.	K-šolarski meši	7
IV.	K-meši (<i>druga</i>)	12
V.	K-černi meši	17
VI.	Pred predgo	20
VII.	Pred navukom	22
VIII.	Adventna pesem	24
IX.	Božična pesem	28
X.	Postna pesem	32
XI.	Velikonočna pesem	35
XII.	Pred sv. obhajilom	38
XIII.	Per procesjah križ. tjedna	40
XIV.	K-naj svet. Rešnemu Telési	42
XV.	Te Deum laudamus	44
XVI.	Molitve:	
	1. Pred sv. obhajilom	48
	2. Očitna spoved	49
	3. Po sv. obhajili	50
XVII.	Roženkranc	51

		Seite
A.	Segenlied	55
B.	Zur Schulfeste	56
C.	Zweites Neßlied	60
D.	Vor und nach dem Unterrichte	65
E.	Bei der Prozession an Bitt-Tagen	67
F.	Vor dem allerh. Altarsfacramente	69

V- Marburgi
natisnjene pri Jožefu Janžici.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000422064

014

014

